

der maatte være blevne nødvendige af de Hensyn, som den ærede Finantsminister omtalte, vilde jo være blevne bevilgede af Rigsdagen og fastsatte i Finantsloven eller paa anden Maade, og der vilde ikke have været Tale om at fremkalde dem ved en foreløbig Lov uden Rigsdagens Medvirking. Det er altsaa ganske andre Grunde, der have medført, at man nu har faaet disse Kreditbeviser eller en Del af dem liggende. Det forekommer mig at være en ganske særegen Omstændighed at holde sig hertil og bygge herpaa med Hensyn til Udgifter, hvortil de slet ikke have været beregnede; paa den Maade vil man, naar dette oftere bliver gjentaget, kunne komme i de besynderligste Stillinger ved at faa Penge i Reserveciften igjennem foreløbige Love; men dette kan dog ikke være noget Usælsomt. Den ærede Finantsminister yttede med Hensyn til Flertallets Betænkning — jeg beider strax vel bemærket, at jeg ikke har nogen som helst Opfordring til at udtale mig om Mindretallets Bemærkninger, thi Flertallets og Mindretallets Bemærkninger ere fremkomne til Forklaring hver for sig af den Opfattelse, der har gjort sig gjældende; man har ikke tænkt paa den ene eller den anden Side at ville gjøre Modbemærkninger mod hinanden, men kun tænkt at ville forklare sin egen Stilling — den ærede Finantsminister kom i sit Foredrag til at tale om Modbemærkninger, der ere fremkomne mod os fra Mindretallet; men dette er som sagt en urigtig Opfattelse. Flertallet og Mindretallet have været enige om ikke at ville gjøre Modbemærkninger mod hinanden; men de have hver for sig villet klare sine egne Bemærkninger. — Men den ærede Finantsminister mente dernæst, at disse Meddelelser vare givne meget fuldstændigt og mere fuldstændigt, end de ved tidligere Leiligheder vare givne. Det kan meget vel være, at dette er Tilfældet, det vil jeg ikke bestride i dette Dieblif; men jeg vil gjøre opmærksom paa, at her jo ikke er Tale om, at Ministeriet har været tilbageholdende overfor Folkethinget, men om, at det har været tilbageholdende overfor det nedsatte Udvalg. Jeg tror, at man maa vel skjelne mellem disse to Ting. Udvalget var, saaledes som Flertallet

har opfattet det, nedsat for ogsaa at tage Ministeriets Politif i det givne Dieblif under Forhandling, ikke alene Spørgsmaalet om, hvorvidt 5 Millioner vare nødvendige, og hvorvidt den Maade, hvorpaa de vare skaffede tilveie, var den rigtige, men overhovedet den Stilling i Ministeriet, der havde foranlediget den foreløbige Lov. Nu vil den ærede Finantsminister vist indrømme mig, at man kunde være gaaet to Veie. Man kunde have sagt til Udvalget: Som Forholdene nu ere, kunne vi slet ikke forelægge Dplysninger; men vi henstille, om Udvalget af Hensyn til, hvad der ad anden Veie er det bekendt om Stillingen i det Hele, vil stadfæste den foreløbige Lov, og Udvalget kunde da have overveiet, om det efter den større eller mindre Grad af Tillid, det havde til Ministeriet, kunde tilraade Stadsfæstelsen eller ikke. Men naar den ærede Regjering vilde sætte Udvalget istand til at have en virkelig begrundet Mening om Sagen, saa har Regjeringen efter Flertallets Opfattelse handlet urigtigt; thi saa har den enten givet for Meget eller for Lidet. Dersom den ærede Minister vil sige, hvad Consilspræsidenten engang har sagt, at der snarere er givet for Meget end for Lidet, saa kan jeg paa en vis Maade indrømme dette; men det er jo klart, at, naar der meddeles, hvad der er meddelt, og man derigjennem bliver opmærksom paa store Tvivl, paa væsentlige Punkter, som man ikke kunde være bleven opmærksom paa, naar ikke det var givet, som er givet, saa vil Regjeringen kunne se, at enten maa der vises fuld Tillid, eller ogsaa maatte der hellere slet ikke være begyndt paa at vises Tillid. Halv Tillid avler altid halv Tillid. Den Frygt, Ministeriet har havt for at meddele Udvalget de yderligere Dplysninger, som dette har forlangt, vilde ikke være mere begrundede med Hensyn til det, Ministeriet ikke har givet, hvis det havde givet det, end den er med Hensyn til, hvad det allerede har givet. Turde Ministeriet tro paa, hvad det visstelig kunde tro paa, at hvad der i Fortrolighed meddeltes Udvalget, vilde blive behandlet saaledes — og jeg tror, at Flertallets Betænkning giver Vidnesbyrd derom — hvorfor har det saa ikke havt